

Volejbalový klub Ervěnice

Sezona 2012/2013

Sezona plná úkolů... a loučení

V sezoně 2012/2013 stál před volejbalovým klubem nejdůležitější úkol: naplánovat a zrealizovat vybudování nového vysokého oplocení mezi areálem klubu a břehem Bíliny, a to zejména proto, že jak při trénincích, tak při turnajích mizely míče za stávajícím plotem, zpravidla v korytě říčky. Záměr se volejbalistům s pomocí fondu Ústeckého kraje skutečně podařilo uskutečnit a na konci sportovní sezony stál podél nekritičtějšího místa devadesát metrů dlouhý a šest metrů vysoký drátěný plot. Klub však musí do budoucna plánovat i opravu oplocení u hlavního vchodu do areálu, dokončit opravu oplocení přední části areálu, zbavit šatny a chodby plísně, opravit a natřít střechy budovy a tribuny i plechových bud na náradí, skladu antuky a sportovního materiálu. A stísněné podmínky stále nutí klub hledat způsob, jak rozšířit sociální zařízení, anebo je vystavět zcela nové.

Klubu se dařila zejména práce s mládeží. Ta do sezony 2012/2013 nastoupila v počtu 161 osob, z nich 117 bylo mladších 15 let. V klubu bylo počátkem září 2012 registrováno 162 dospělých, z nich 28 ve složce ZRTV.

Spolupráce se školami v ulicích Budovatelů a Krušnohorská se rozrostla o dohodu se Základní školou v Nerudově ulici. Na ZŠ Krušnohorská měl klub k dispozici tři tělocvičny, kde mohly trénovat přípravky pro děti z prvních až šestých tříd a klub mohl zároveň pořádat turnaje v zimním období.

S koncem sportovní sezony muselo vedení klubu začít řešit nemilou, ale nutnou právní záležitost. Letité potíže občanů bývalých Ervěnic, jimž pravidla legislativy brání mimo jiné uvádět v úředních dokumentech skutečnou rodnou obec, protože ta již přes padesát let neexistuje – a elektronická databáze tudíž neumí pravdivé údaje zpracovat –, se kumulují také v případě VK Ervěnice, zejména při finančním a právním vypořádání klubu. Ačkoli byl klub v rejstříku ekonomických subjektů zapsán v roce 1992 jako Volejbalový klub Ervěnice, v několika uplynulých letech, aby alespoň ctil a naznačil domovskou adresu, se hlásil a psal jako VK Ervěnice-Jirkov, ovšem ani taková úlitba legislativě nestačí. Od nového roku 2014 bude muset klub vystupovat pod novým názvem, ovšem Ervěnice se v něm přes tradici jirkovských klubů zřejmě neobjeví.

Nutnost rozloučit se s letitým názvem klubu pod nátlakem legislativy je odrazem marného boje s byrokracií, nad kterým lze později mávnout rukou. Ovšem zabolí jiné loučení. To když se po úspěšných letech rozhodne ukončit činnost jeden z nejvýraznějších trenérů klubu, Radoslav Malarik. Dejme mu na rozloučenou slovo:

„S trénováním si dám nějaký čas pauzu, volejbal ve svém životě výrazně upozadím, a proto si dovolím malé zamyšlení. Ve VK Ervěnice jsem prožil nepřeberné množství zážitků, některé překrásné, jiné těžké a bolestné. Zažil jsem mnoho úspěchů, na které jsem pyšný, ale i mnoho nezdarů, ze kterých jsem se snad dokázal poučit. Nikdy mě ovšem nenapadlo, že bych dělal volejbal někde jinde, a to i přesto, že jsem měl životní období, kdy jsem hodně toužil se volejbalem živit a trénovat mužský extraligový mančaft. A nenapadlo mne to zřejmě proto, že jsem v Ervěnicích našel dva lidi, kteří jsou hluboko v mém srdci.

Josef Kozler, noblesní pán, který klub i areál vybuřoval a je posledním žijícím pamětníkem průkopnických začátků VK Ervěnice v Jirkově. Navzdory věku a době žije životem Foglarových hrdinů. Je k sobě i k druhým nesmírně přísný, vyžaduje dochvilnost, nezná výmluvy a jeho slovo má punc zákona: *„Pepičku, díky, že jste, nutíte mě na sobě neustále pracovat.“*

Druhým je Zdeněk Hlinovský, současný motor VK Ervěnice. Nebýt jeho, klub už dávno není. Mám pocit, že klub miluje více než cokoliv jiného, a tak se mu občas stane, že si ze svých kamarádů udělá nepřátele. I já jsem s ním prožil těžké chvíle, ale přesto ho vnímám jako chlapa konstantních názorů, čestného a enormně pracovitého, u kterého vím z předešlých zkušeností, že budu-li v opravdových nesnázích, on neřekne: „Nezlob

se, pomoci nemůžu.' I to se v dnešní době moc nenosí. „Zdeňku, díky, že jsem se mohl starat jen o trénování a že jsme společně vytvořili produkt, který byl dlouhé roky konkurenceschopný mezi nejlepšími mládežnickými kluby v republice.““

Sportovní a společenské aktivity klubu

Už o víkendu 4. a 5. srpna se v areálu klubu konal turnaj dvojic a 45 mládežníků vyjelo v týdnu od 25. srpna do 1. září na soustředění do Sportlife centra Rumburk. V sobotu 1. září 2012 se starší žákyně utkaly o pohár Josefa Kozlera, o týden později na kurtech v turnaji bojovaly juniorky a další sobotu, 15. září, klub uspořádal klání pro starší žáky. V dubnu následujícího roku se v turnaji 4 + 2 utkali dospělí, výzvu k soupeření dvojic – rodič a dítě z mladšího žactva – vyslyšeli volejbalisté 24. května, turnaje na kurtech klubu odehrály juniorky v květnu až červnu a na plážových kurtech soutěžili starší žáci 15. června. Klub coby spolupořadatel si nenechal ujít účast v jubilejním ročníku Jirkovských her a rovněž v jubilejním ročníku memoriálu Zdeňka Hlinovského staršího, obojí současně se konalo 21. a 22. června 2013. Dvacátý ročník Jirkovských sportovních her, v nichž zástupci čtyř klubů každoročně koncem června konfrontují své schopnosti ve čtyřech sportech, vyhráli stolní tenisté, ervěničtí volejbalisté skončili třetí.

Veřejnost měla stejně jako minulou sezonu možnost využít v zimním období kluziště, jakmile jí přály klimatické podmínky, v letním období si mohla pronajmout beach kurt. Antukové kurty nabídl klub občanům pro veřejné turnaje ve volejbale a nohejbale nebo tenisu.

Shrnutí sportovní sezony 2012/2013

Muži A se po historickém postupu do 1. ligy drželi v polovině soutěže na 11. místě, nakonec však skončili dvanáctí a sestoupili zpět do 2. ligy. Muži B se v krajském přeboru I. třídy ocitli na 5. místě, tak i sezonu zakončili. Muži C skončili třetí.

Ženy A, většinou odchovankyně klubu, a proto složený z perspektivních děvčat, vybojovaly v půlce sezony 2. místo v krajském přeboru II. třídy a umístění udržely až do konce. Obdobně se vedlo i ženám B v okresním přeboru, ty skončily čtvrté.

Junioři zazářili v 1. lize na 1. místě, s cílem postoupit do extraligy, avšak v kvalifikaci neuspěli. Juniorky se juniorům vyrovnaly, v druhé půli sezony je dokonce předčily. Nejenže udržely první místo v 1. lize, ve finálové skupině nakonec obsadily 3. příčku, a tak se juniorky svým doposud nejlepším úspěchem natrvalo zapsaly do historie VK Ervěnice.

Kadeti v extralize se ocitli na 5. příčce ve skupině o udržení v extralize, s konečnou 12. pozicí v kvalifikaci nakonec v nejvyšší soutěži zůstali.

Starší žáci v krajském přeboru postoupili z druhého místa do 1. části přeboru ČR a v českém poháru, republikové soutěži, klesli z 15. místa, na kterém stanuli v půlce sezony, na 17. místo z 32 družstev. Starší žákyně v krajském přeboru sestoupily ze 4. místa v půlce sezony na příčku pátou.

Mladší žáci A v krajském přeboru měli jarní část soutěže úspěšnější, postoupili ze 4. na 3. místo. Rovněž mladší žáci B v krajském přeboru se v druhé půli sezony posunuli o jednu příčku výše, v jejich případě z osmé na sedmou. V okresním přeboru si mladší žáci vedli podle svých schopností a zařazení: Po celou sezonu držel tým A první příčku, tým B skončil druhý, tým C třetí, tým D čtvrtý.

V krajském přeboru čtveřic odehrály mladší žákyně kvalifikace, které jim přisoudily druhou výkonnostní skupinu, a v krajském přeboru získaly 8. místo. V krajském přeboru šestic po celou sezonu držely 7. místo. V Poháru nadějí, o který soutěží družstva

z Ústeckého, Plzeňského a Karlovarského kraje a kraje hl. m. Prahy, se držely na sedmém místě, bohužel ke konci sezony o jednu příčku sestoupily.

Hledání talentů

Kromě práce s dětmi v rámci tréninků přípravek na školách se VK Ervěnic snaží u perspektivních dětí vzbudit soutěživost a týmovou spolupráci. Uspořádá-li klub dětem turnaj, má skutečně příležitost najít mezi nejmenšími školáky talenty. V sobotu 17. května tak klub pro základní školy v Jirkově zorganizoval turnaj ve žlutém minivolejbale. Turnaje se zúčastnily všechny základní školy, se kterými klub spolupracuje: ZŠ Budovatelů, ZŠ Nerudova a ZŠ Krušnohorská. Na kurty se postupně postavilo 24 družstev z prvních a druhých tříd.

Na šesti antukových kurtech v areálu klubu hrály děti své první zápasy ve volejbale, na hře některých dětí tak zpočátku byla patrná nervozita. Ta však brzy opadla a možná i povzbuzování publika naprosto změnilo atmosféru. Potvrdila to divácká kulisa při posledním finálovém šestkovém zápase. Šest nejlepších družstev bylo odměněno diplomy a věcnými cenami.

Výsledky: 1. Patricie Slezáková a Karolína Vraná (ZŠ Krušnohorská), 2. Adéla a Zuzana Bučkovy (ZŠ Krušnohorská), 3. Hynek Kočí a Milan Kohout (ZŠ Budovatelů), 4. Jakub

Kostka a Martin Kroupa (ZŠ Budovatelů), 5. Izmael Lakatoš a Eliška Babková (ZŠ Nerudova), 6. Emil Durdoň a Tereza Gutterová (ZŠ Nerudova).

O tři týdny později, 7. června, se kurty otevřely dalšímu turnaji, tentokrát v oranžovém minivolejbale (2. a 3. tříd), a opět za účasti tří škol. Všech 16 družstev se snažilo za podpory publika dobýt vítězství a i finálová utkání měla skvělou atmosféru, protože děti svým spolužákům nadšeně fandily. Na vítěze opět čekaly kromě diplomů i věcné ceny.

Výsledky: 1. Martin Štětina a Milan Milan (ZŠ Nerudova), 2. Adéla a Zuzana Bučkovy (ZŠ Krušnohorská), 3. Zlata Šandorová a Kateřina Vágnerová (ZŠ Nerudova), 4. Soňa Hodulíková a Pavla Juppová (ZŠ Budovatelů), 5. Richard Kříž a Jakub Slusarčík (ZŠ Krušnohorská).

Je pro klub otázkou i výzvou, zda mezi výherci obou soutěží skutečně talenti jsou.

Sportovní výsledky v sezoně 2012/2013 podrobněji

Mladší žákyně

Děvčata z družstva mladších zákyň se zúčastnila dvou krajských soutěží, čtyřkového a šestkového volejbalu. Ve volejbale čtveřic bylo 17 družstev rozděleno do čtyř skupin dle výkonnosti. Ervěnická děvčata se jednou objevila i ve skupině první, nejlepší, nakonec se však usadily až ve skupině třetí. Ve čtyřkovém volejbale se mladší žákyně umístily na konečném 8. místě, uprostřed tabulky. V šestkovém volejbale se v polovině soutěže držely ve druhé výkonnostní skupině, na konci sezony obsadily předposlední, sedmou příčku.

Ve dnech 26. a 27. ledna se v tělocvičně ZŠ v Krušnohorské uskutečnilo 5. kolo Sokolovského poháru nadějí. Turnaje se zúčastnily týmy VSK Baník Sokolov, ŠVK Habartov, PVK Olymp Praha, TJ Lokomotiva Plzeň, VSK Spartak Děčín, VK Šanov-Teplice, VK Sever Žatec a VK Ervěnice. Výhry děvčat nad družstvy Děčína a Sokolova bohužel stačily jen na sedmé místo, turnaj ovládl s pouhými čtyřmi prohranými sety Olymp Praha, druhé se umístilo družstvo Teplic, třetí místo vybojoval Habartov.

Pod trenérem Miroslavem Arnaudem hrály Kateřina Klimentová, Kateřina Palkosková, Nathalia Fesslová, Eva Vondrášková, Barbara Brejšková, Kateřina Vaňková, Lenka Houdková, Tereza Špiříková, Zuzana Germeková, Veronika Kutišová.

Starší žákyně

Starší žákyně soutěžily v Poháru nadějí a krajském přeboru. Na začátku sezony hrálo devět děvčat, ale Zuzana Pajerová musela kvůli zdravotním komplikacím přerušit hraní.

Trenér Radoslav Malarik si pochvaloval počáteční přístup děvčat ke hře, ale protože se nemohl zúčastnit každého tréninku, morálku dívek to poznamenalo, zejména se zhoršila jejich docházka. Osm hráček, kdyby v celku docházely na tréninky, bylo podle trenéra žalostně málo, a to se jich mnohdy sešlo pouze pět.

Sice se dívky v krajském přeboru držely v první výkonnostní skupině, ale neudržely čtvrtou příčku a skončily páté.

V sestavě hrály Michaela Bittnerová, Johana Bubiková, Nathalia Fesslová, Eliška Hovorková, Kateřina Klimentová, Klára Latinová, Zuzana Pajerová, Kateřina Palkosová a Natálie Radimcová.

Juniorky

Kvalitní příprava ze strany trenéra Rudolfa Nováka přinesla plody již v první zářijový víkend. Hned po soustředění v Rumburku se juniorky zúčastnily posledního testu před soutěží, turnaje v Žatci. Zúčastnila se jej všechna ligová družstva mimo Teplic. Tento turnaj trenéři považovali za přípravný, proto se při hře vystřídal všechna děvčata. I tak se jim podařilo vyhrát, když ve finále porazila VK Karlovy Vary 2:1.

Do soutěže děvčata vstoupila velmi dobře a po podzimní části vedla tabulku skupiny, a to s 24bodovým rozdílem vůči čtvrtým juniorkám Žatce, proto již čtyři kola před koncem základní části bylo jisté, že děvčata do finálové skupiny postoupí. Bronzové místo ve finálové skupině získala zaslouženě a stala se jednou z legend VK Ervěnice.

Pod trenéry Rudolfem Novákem a Zdeňkem Hlinovským se natrvalo do historie klubu zapsaly nahrávačky Veronika Bártová, Hana Hállová, Markéta Bártová (v průběhu sezony skončila), smečačky Daniela Dudová, Petra Hamatová, Michaela Kubašová, Tereza Siblíková, blokačky Tereza Kožená, Zuzana Musková, Šárka Tvrdíková, diagonální hráčky Daniela Novotná a Šárka Strejcová a libera Magdalena Nováková, Lucie Pecáková (v průběhu sezony skončila) a Anna Reiterová.

Juniorky výborně klub i město Jirkov reprezentovaly také v polovině května v Tepličích-Šanově. V tamějším 17. ročníku turnaje Šanovský trojúhelník triumfovaly právě ony. V turnaji, v němž osm družstev hrálo systémem každý s každým, vyhrály ervěnické dívky všechny zápasy. V sedmi utkáních ztratily jen dva sety, jejich vítězství tak bylo naprosto zasloužené.

O úspěch se pod svými trenéry zasloužily Michaela Kostková, Daniela Novotná, Tereza Kožená, Eliška Hovorková, Zuzana Musková, Magda Nováková, Veronika Bártová,

Hana Hálová, Petra Hamatová a Tereza Siblíková, která byla navíc vyhlášena nejlepší smečářkou turnaje.

Ženy

Díky juniorkám, které družstvo doplnily, se ženám A podařilo ukončit jarní část soutěže v krajském přeboru úspěšně. Družstvo na jaře prohrálo pouze dvě utkání, jedno s Libochovicemi, druhé s Kláštercem nad Ohří. Vyhrálo nad „béčkem“ Litoměřic, Lovosicemi a Čížkovicemi. I tak ženy soudně přiznaly, že jejich výkony na 1. místo v tabulce nestačily, spokojeny oprávněně byly s 2. příčkou.

Negativem celé sezony byla slabá účast hráček na trénincích i v zápasech, účast ovlivnila zranění, pracovní nebo studijní vytížení, roli sehrálo i jedno těhotenství. A právě náhrady z řad juniorek umožnily ženám v soutěži obstát.

V utkáních průběžně nastoupily Barbora Langová, Barbora Chrpová, Lenka Paterová, Jaroslava Pirichová, Štěpánka Kousalová, Radka Vítová, Markéta Černá, Michaela Kollerová, Tereza Kožená, Petra Hamatová a Tereza Siblíková.

Mladší žáci

Sestava týmu A složená z Pavla Koláře, Michala Havlíčka, Milana Jiráska, Jana Záruby a Patrika Csána odehrála turnaje v krajském přeboru, v němž ve dvou výkonnostních skupinách soutěžilo devět družstev. Pod trenéry Evou Tenglerovou a Lubošem Smrčinou chlapci stanuli v polovině soutěže na čtvrté příčce s potvrzením, že jejich forma se hru od hry zlepšovala. V celku vyrovnané výkony pomohly žákům v druhé části sezony. Dokázali vyhrát dva turnaje a rozhodující pro celkové umístění bylo vítězství v posledním turnaji. Celkově zvítězilo RH Dubí, a protože na druhém místě s rovností bodů stanuli ervěničtí borci a soupeři z VK Sever Žatec, musel mezi nimi rozhodnout zlatý set. Ten žáci VK Ervěnice prohráli, a tak skončili třetí.

Všichni hráči z družstva hráli i za starší žáky a podle trenérů jsou svými výkony příslibem do budoucna.

Pod stejnými trenéry jako tým A hráli v družstvo B Hynek Hovorka, Matěj Latina, Vít Novák, Petr Kašpárek, Daniel Skoumal, Štěpán Šubrt, Michal Havlíček a Adam Gayer. V krajském přeboru se hoši v půlce sezony ocitli na předposledním místě, hru se jim však podařilo zlepšit, nakonec postoupili o jednu příčku výše, jakmile poslední turnaj sezony vyhráli. Trenéři nabyli přesvědčení, že žáci zařazení v „béčku“ budou v příštím roce schopni bojovat o medaile.

Starší žáci

V týmu starších žáků pod vedením Luboše Smrčiny a Evy Tenglerové hráli Václav Vladyka, Jaroslav Frajbiš, Josef Novák, Petr Kučera, Jan Čerovský, Ondřej Šindelář, Pavel Babovič, Tomáš Řehák, Jan Záruba, Michal Havlíček, Pavel Kolář a Milan Jirásek.

V krajském přeboru, v soutěži pěti družstev, dostávali příležitost všichni hráči dle výkonnosti soupeřů. Bohužel tentokrát nestačili na družstvo RH Dubí, které soutěž vyhrálo. Jediná výhra s ním za celou sezonu Ervěnickým nepomohla. Proto v celkovém pořadí obsadili druhé místo, které zaručovalo postup do kvalifikace na mistrovství republiky. V této kvalifikaci hoši obsadili páté místo, které je z mistrovství vyřadilo. Za nejlepší hráče sezony byli považováni Jaroslav Frajbiš, Petr Kučera a Václav Vladyka.

Druhou část českého poháru odehráli hlavně ti, kdo nastoupí i v příští sezoně, neboť po špatném podzimu ovlivněném neúčastí hráčů nemocných nebo zraněných odehráli ervěničtí borci jarní část ve skupině útěchy. Starší hráči ročníku 1997 dostávali příležitost v kategorii kadetů, pro ty mladší byla hra přípravou pro příští ročník. Celkově se Ervěničtí v českém poháru umístili na 25. místě. Z mladých hráčů se dobře projevili nahrávač Milan Jirásek (ročník 1999) a smečaři Ondřej Šindelář (1998) a Pavel Kolář (1999).

Ondra Šindelář a Pavel Kolář ostatně zazářili v posledních dvou květnových víkendech v krajských kolech turnaje v plážovém volejbale. Do soutěže se nominovaly čtyři dvojice Ervěnických. Už v prvním kole v Děčíně skončila dvojice Řehák–Šindelář čtvrtá, o týden později si duo v Ústí nad Labem vybojovalo bronz.

Extraligoví kadeti

Positivem bylo, že oproti loňsku pracovali Luboš Smrčina a Eva Tenglerová s vlastními odchovanci, i když věkově mnohdy ještě staršími žáky, a proto mohli trenéři sledovat,

že se výkony hráčů zlepšují. Přesto hned na počátku sezony, po třech odehraných kolech, stále ještě Ervěničtí čekali na první výhru. Během tří turnajů o udržení sbírali

zkušenosti a připravovali se na boje v kvalifikaci o udržení v soutěži. Po základní části nakonec obsadili 12. místo. V kvalifikaci přesto svedli tuhé boje a dvě vítězství ze čtyř zápasů je udržely v soutěži i pro příští soutěžní ročník.

V družstvu hráli Tomáš Řehák, Ondřej Šindelář, Pavel Kolář, Václav Vladyka, Petr Kučera, Jaroslav Frajbiš, Daniel Kapitula, Miloslav Říha, Jan Čerovský, Josef Novák, Pavel Babovič, Tomáš Kochlöffel a Jan Švec (z Ostrova).

Junioři

Kostrá loňského družstva se téměř rozpadla. Skončili Daniel Melzer a Šimon Zajíček, Vojtěch Pajer s Pavlem Hennlichem odešli do Prahy na vysoké školy, proto s juniory vůbec netrénovali a zápasy odehrávali pouze sporadicky. Tým posílil Roman Černý z TJ Veros Chomutov. Protože trenér Radoslav Malarik pracoval i se staršími žákyněmi, junioři trénovali jen 2x týdně a k tomu mohli využít 2x týdně trénink s „áčkem“ mužů. Využil toho jen Pavel Hamata, který za chlapy hrál stabilně. Přes potíže s tréninky a přes hru spíše pro zábavu se junioři v tentokrát výkonnostně slabší lize umístili v polovině sezony na 2. místě a snažili se naplnit cíl zvítězit a v baráži se dostat do vyšší soutěže. Ligu skutečně ervěničtí junioři vyhráli, ale zvítězit v baráži nedokázali, přestože opět našli chuť do hry, zaujetí i energii.

V mužstvu juniorů v sezoně 2012/2013 hráli Vít Schück, Pavel Hamata, Kryštof Kousal, Roman Černý, Vojtěch Forman, Pavel Hennlich, Martin Jedlička, Daniel Kapitula, Jiří Kros (VK Litvínov), Vojtěch Pajer a Štěpán Rejhon.

Tabulka 1. ligy juniorů na konci sezony 2012/2013

p.	družstvo	utkání	V	P	K	sety	míče
1.	VK Ervěnice-Jirkov	36	30	6	0	97:36:00	3123:2508
2.	AERO Odolena Voda	36	29	5	2	92:35:00	2834:2542
3.	TJ Slavia Liberec 1	36	27	9	0	88:43:00	2915:2515
4.	SK Prosek Praha	36	23	13	0	79:52:00	2967:2743
5.	TJ Lokomotiva Česká Lípa	36	15	21	0	53:76	2628:2796
6.	VK Kladno	36	13	23	0	52:76	2601:2861
7.	SK Borek Ostrov	36	13	23	0	56:84	2906:3140
8.	VK Sever Žatec	36	12	24	0	52:81	2752:2953
9.	VK Sport Rychnov nad Kněžnou	36	10	26	0	53:86	2881:3164
10.	USK Slavia Plzeň B	36	8	28	0	38:91	2616:3001

Muži A

Družstvo po vítězství ve 2. lize, ve skupině A, postoupilo na konci minulé sezony do 1. ligy. Sestava hráčů zůstala v podstatě beze změn, proto tým sázel především na sehranost a bojovnost. Přestože muži odehráli několik velmi kvalitních utkání, podařilo se jim zvítězit jen v pěti zápasech. V první polovině základní části se projevila menší zkušenost některých hráčů s takto kvalitními týmy. Druhá polovina soutěže byla po slibném začátku ovlivněna několika zraněními a nemocemi, a tudíž muži A nebyli schopni takřka nikdy sestavit kompletní tým. Po ukončení základní části vstoupili muži do vyřazovací části již rozhodnutí, že v příští sezoně se nechtějí 1. ligu účastnit. Podle jejich uvážení jim v tom bránily časové zatížení, finanční náročnost, ale i věkový průměr kádru. Pro muže A je v současné době 2. liga optimální.

Za muže A bojovali Zdeněk Špernoga, Vilém Hubka, David Pirich, Radek Schwob, Petr Konopka, Ondřej Weber, Václav Oršuliak, Jiří Hamerský, Vít Mašek, Jan Hlinovský, Štěpán Rejhon a Pavel Hamata,

Muži B

Od minulé sezony 2011/2012 se změnila jejich sestava. Odešli Lukáš Chrpa, Petr Steinbach a Pavel Jiřík. Nově se na soupisce B týmu objevil Tomáš Čechura, Karel Dobrý a především Václav Stibůrek, který se v doposud odehraných zápasech projevil

jako skutečná posila. Bohužel výsledkově se mužům B nedařilo. Tým zaznamenal pouze dvě výhry, a celkově se tedy umístil na posledním, pátém místě. Špatné výsledky byly ovlivněny zejména nedostatečnou účastí na trénincích způsobenou pracovními povinnostmi několika hráčů.

V sestavě hráli Libor Kubeš, Lukáš Smrčina, Ota Vomasta, Karel Dobrý, Václav Stibůrek, Martin Klimeš, Daniel Kaiser, Jan Škrába a Tomáš Čechura.

Muži „V“

Věkem nejzkušenější muži nastoupili jako družstvo muži „V“ opět v okresním přeboru Chomutova. Ani „staronové“ posily (Karel Siblík, Pavel Veselý), ani velké ambice jim však nepomohly k lepšímu umístění v podzimní části soutěže. Družstvo po slabých výsledcích skončilo na dně tabulky. Ovšem veteráni v jarní části sezony 2012/2013 okresního přeboru nezklamali a v konkurenci 5 družstev obsadili v konečném pořadí druhou příčku za „nováčkem“ soutěže, družstvem VK Klášterec nad Ohří. Kromě Kláštereckých byli Ervěnickým chlapům soupeři volejbalisté SK Málkov A, SK Málkov B a TJ Veros Chomutov.

V utkáních průběžně nastoupili Zdeněk Hlinovský, Libor Kubeš, Rudolf Novák, Luboš Pajer, Karel Siblík, Luboš Smrčina, Pavel Veselý, Kryštof Kousal, Pavel Hamata, Martin Klimeš a Sláva Zach.

NOVINOVÉ ZPRÁVY

Jirkovské noviny, září 2012, titulek: *Vítězství juniorek v žateckém turnaji*

Ve dnech 1.–2. září neprobíhá v Žatci jenom známá Dočesná, ale i kvalitně obsazený volejbalový turnaj juniorek. V letošním ročníku bojovalo 12 družstev ve dvou skupinách. Mezi nimi se neztratila děvčata z Volejbalového klubu Ervěnice, která do turnaje naskočila přímo po týdenním soustředění v Rumburku.

Ve své skupině bez ztráty setu postupně zdolala Žatec B, SKP Ústí A, Děčín A, Most a Dobřichovice a zajistila si první postupové místo do nedělního finálového pavouka. Ani následující den nezaváhala. Postupně porazila výsledkem 2:0 Děčín B, Žatec A a ve finále 2:1 Karlovy Vary. Jako jediné družstvo bez porážky tak jirkovské juniorky získaly v tomto turnaji cenné první místo, když v osmi zápasech ztratily pouhý set. (rn)

Úspěšné jirkovské juniorky. Dole zleva Zuzana Musková, Tereza Sibličková, Daniela Novotná a Magdalena Nováková, nahoře zleva Anna Reiterová, předseda klubu Zdeněk Hlinovský, Lucie Pecáková, trenér Rudolf Novák, Tereza Kožená, Veronika Bártová, Hana Hálová a Petra Hamatová. Foto archiv VK Ervěnice

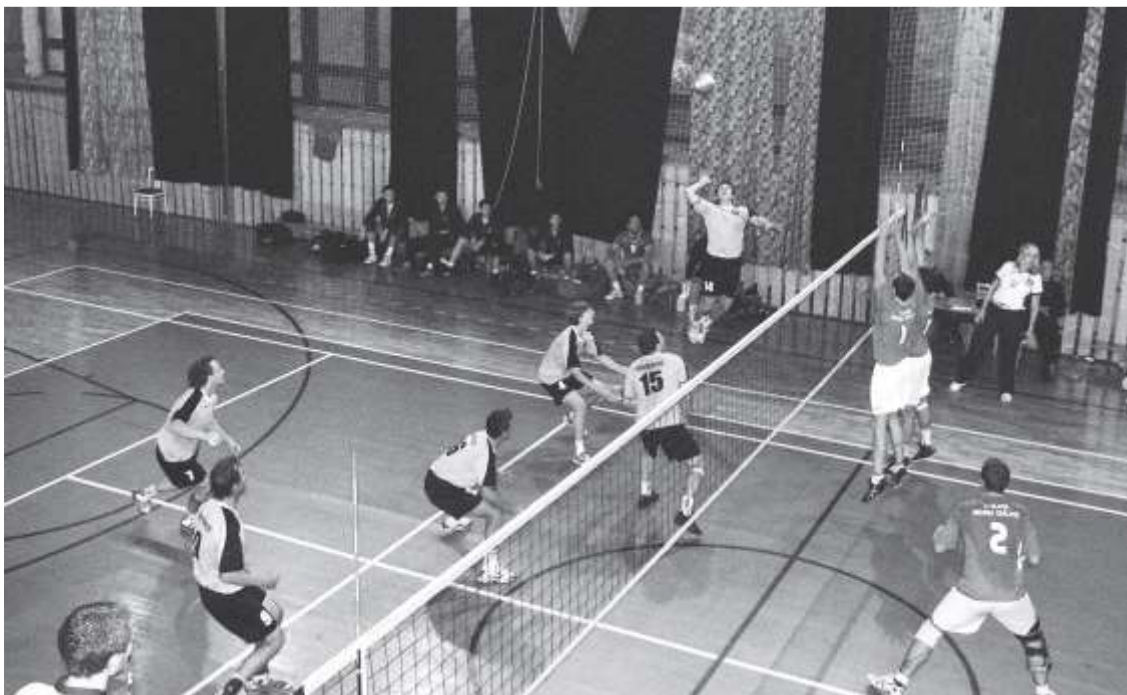
Jirkovské noviny, říjen 2012, titulek: *Premiéra v 1. lize přinesla mužům jedno vítězství a jednu prohru*

Po postupu mužů Volejbalového klubu Ervěnice do 1. ligy čekala družstvo první říjnový víkend premiéra v této druhé nejvyšší soutěži v zemi. Proběhla na domácí půdě, v tělocvičně ZŠ v Krušnohorské ulici.

Ervěničtí nejprve v pátek večer nastoupili proti týmu Volejbal Brno B. Jak k prvnímu zápasu uvedl předseda klubu Zdeněk Hlinovský, po rozpačitém začátku, při němž zřejmě svou roli sehrála nervozita, se zhruba od třetího setu sestava domácích postupně dostávala do potřebné pohody, takže utkání dovedla do vítězného konce. 1. ligu tedy naši zahájili vítězstvím 3:1.

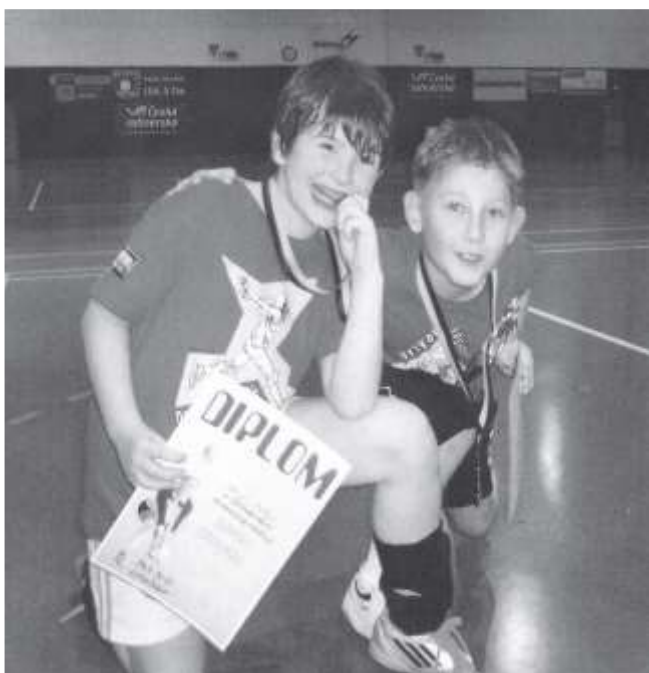
V sobotu je čekal další soupeř, Slavie Hradec Králové. Jak se ukázalo, změny v sestavě domácímu družstvu příliš neprospěly. Přestože podle Hlinovského měli před sebou „hratelného“ soupeře, podleli Východočechům 0:3.

Doma se A družstvo mužů zase představí 19. a 20. října proti týmům EGE České Budějovice a Sokol Dobřichovice. Jak ale Hlinovský upozornil, to jsou soupeři podstatně kvalitnější, takže zisk bodů bude obtížnější. (lm)

Snímek ze sobotního utkání proti Slávii Hradec Králové. Domáci při jedné z útočných akcí. Smečuje Jan Hlinovský, dále zprava doleva Václav Oršuliak (15), Pavel Hamata, Vilém Hubka, Radek Schwob a Petr Konopka. Foto Luboš Mizun

Jirkovské noviny, duben 2013, titulek: *Malí volejbalisté postoupili do přeboru Čech*

Koncem března se v Litvínově konalo krajské kolo minivolejbalu. Zúčastnilo se ho i několik malých reprezentantů Volejbalového klubu Ervěnice-Jirkov. Jan Touš (ročník 2004) a Dan Skoumal (ročník 2003) ve své skupině vybojovali v konkurenci patnácti týmů krásné druhé místo. Hynek Hovorka (ročník 2001), Matěj Latina (ročník 2002) a Vítek Novák (ročník 2002) se umístili pátí. Obě družstva se svými výkony kvalifikovala do přeboru Čech, který proběhne v Jablonci nad Nisou. (zh)

Jedno z úspěšných jirkovských družstev, Jan Touš (vpravo) a Dan Skoumal. Foto archiv VK Ervěnice-Jirkov.

5plus2, Chomutovsko, rubrika Křížem krážem, 18. července 2013, titulek: *Míče už voda nebere*

To je paráda, říká předseda volejbalového klubu v Jirkově Zdeněk Hlinovský a ukazuje devadesát metrů dlouhý a šest metrů vysoký plot. Foto | J. PRŮŠA.

JIRKOV | Léta marně sháněl volejbalový klub VK Ervěnice peníze na výstavbu vysokého plotu, který by zabránil tomu, aby při zápasech a trénincích končily míče v nedalekém potoce. Nakonec pomohl kraj. Fond Ústeckého kraje poskytl klubu šest set tisíc korun. Deset připadal klub ze svého a mohlo se stavět. „Je to pro nás nepředstavitelná úleva. Konečně mi po letech přestanou lidé nosit rozmočené míče, které někde vylovili,“ říká předseda klubu Zdeněk Hlinovský. (jap)

Legenda jirkovské tělovýchovy

Dnešní generace dětí, zvláště narozených po roce 1990, sice pochopí smysl jirkovského čtyřboje, ale určitě jí uniká podstata memoriálu, který klání jirkovských sportovců doprovází. A letos tomu bylo již podesáté.

Bude-li mládež listovat touto kronikou, dozví se, že memoriál je pojmenován po legendě jirkovské tělovýchovy.

Zdeněk Hlinovský starší se narodil 3. listopadu 1938. Pocházel ze Slaného, kde již v dětství zcela propadl sportu. Už na vojně byl vyhlášeným fotbalovým brankářem a jeho proslulost mu po ukončení základní vojenské služby umožnila okamžitý nástup do Jiskry Ústí nad Orlicí. O rok později se nechal zlanarit tehdejším VJŠ Jirkov, budoucím Slovanem, a přesídlil do města, kde měl prožít celý život. V Jirkově záhy založil rodinu, sportu se ovšem nevzdal, naopak k němu usilovně vedl i své dva syny.

Ač byl neklidné povahy, invenční přístup k řešení situací a vývoje tělovýchovy vůbec ho předurčily k vysokým funkcím v organizaci jirkovského sportu a k hledání nových sportovních aktivit. Brzy se stal dlouholetým předsedou Tělovýchovné jednoty Slovan, pod níž mimo jiné založil slávu jirkovských kuželkářských drah, když počátkem 70. let inicioval vznik prvního družstva kuželkářek.

Zdeněk nápady jen sršel a v době, kdy jeho vrstevníci „sportovali“ jen u televizních obrazovek, vymýšlel jednu aktivitu za druhou. A tak jako otec myšlenky v budoucnu tolik populárního klání mezi sportovními oddíly nemohl nestát u jeho skutečného zrodu a spolu se svým stejnojmenným synem první jirkovský čtyřboj zorganizoval a jeho tradice v následujících letech si užíval.

S odchodem na zasloužený odpočinek se z oblasti jirkovského sportu vytratil jen zdánlivě. I když byl vážně nemocný, novými nápady doslova hýřil a mladší kolegy podněcoval. Nové plány však již uskutečnit nestihl. Duše sportovce mu vždy velela dosáhnout cílové mety jako první, ovšem zákeřná nemoc byla rychlejší. Dostihla ho 24. února 2003 ve spánku. Jubilejního, desátého ročníku jirkovského čtyřboje se již Zdeněk Hlinovský starší nedožil, zemřel necelé čtyři měsíce před turnajem.

